

2096
En vitterhistoria från Vilhelmina.

1917
Det var en gång en gumma, Maja Sofia, i Bäckstrand Vilhelmina, som för varje kväll hörde ljudet av kor och vallhjon. Men ingenting såg hon. En dag var hon ute och rävsade hö på en vall, då en stor groda kom i höet satte hon rävsan under grodan och kastade den bakom sig. Då hon så vände sig om så var grodan försvunnen. Om kvällen, när gumman gått till sängs, kom en mycket fin herre in till henne, och bad Maja följa honom hem. "Ty", sade han, "min hustru ligger i barnsäng och är mycket sjuk". Gumman ville inte först men bevektes av mannens böner. Då de kommo utanför förstugan, lade mannen sin hand för ögonen på Maja. Och då han åter tog bort handen, stod gumman i en stor sal, där allt glittrade av guld och kristaller. Där var en mängd unga kvinnor. De tycktes ha mycket bråttom. Där stod även en säng av glänsande guld, vari en ung kvinna låg. Hon syntes vara sjuk.

När kvinnan fick se Maja, ropade hon fram henne. Hon talade så om att det var hon, som dagen förut, varit groda och fått förtidig nedkomst för att Maja kastat henne. Kvinnan sade vidare till Maja att de skulle flytta stallet ty djurens urin rann på vitterfolkets bord. När Maja ~~gick~~ skulle hon lösa upp midjebandet på kjolen annars skulle hon bli tagen av vittren. Tack vare detta slapp Maja helskinnad hem och fick ett guldstycke värt 1000 kr. för besväret.

Vilhelmina den 26 dec. 1917

J. P. Johansson.